Хронологија на штети кои не смееме да ги заборавиме!

Кога ќе го отвориме албумот на современата македонска историја, една партија премногу често стои на страната на погрешните потези, лошите одлуки и државните порази, тоа е СДС.

Од 1991 па до 2024, речиси секоја пресвртница што донела слабеење на државата, разочарување на народот или удар врз националните интереси, некако случајно или не, носи потпис на СДС.

1991–1993 година, додека Македонија се обидуваше да се избори за меѓународно признавање, СДС водеше политика на молчење и повлекување. Ниту силен дипломатски притисок, ниту национален фронт, ниту визија.

Под нивно владеење, Македонија беше примена во ООН не под уставното име, туку под привремена, понижувачка ознака„ПЈРМ“. За многумина експерти ова беше првиот голем идентитетски пораз.

1994–1995:Ембаргото од Грција, државата сама и оставена.Македонија трпеше економска катастрофа. Наместо силна дипломатска офанзива, раководството на СДС водеше политика на тишина.

Под нивна власт, во периодот 1996–1998, беше спроведена една од најоскудно транспарентните приватизации на Балканот. Стотици фабрики затворени, десетици илјади работници на улица, тоа беше момент кога Македонија првпат почувствува што значи политичка елита да ја претвори државата во приватен пазар.

По конфликтот во 2001, наместо да воспостави ред, единство и реформи, власта на СДС од 2002 до 2006 се памети по: зајакнување партиски влијанија во администрацијата, забавени економски реформи, раст на корупцијата, непопуларни коалиции што ја разнишаа унитарноста на државата.

2011 година, Пропаднат попис и државна срамота. Излегувањето на членовите на пописната комисија токму од редовите на СДС, доведе до пропаст на пописот. Потрошени милиони, Државата 10 години без најосновни податоци за сопствениот народ, нешто што не си го дозволува ниту најсиромашна држава во светот.

2017–2024: Овој период, со право, многумина го нарекуваат најштетниот за државните интереси, затоа што токму овде се случија најтешките одлуки во историјата на независна Македонија.

2018 година, Преспанскиот договор и промена на името. Ова беше најголемиот политички шок од 1991 наваму. Државата беше преименувана без владата на СДС да го почитува референдумот на кој народот го бојкотираше-без национален консензус и со силни политички притисоци.

2018 година, Законот бешеУсвоен на скандалозен начин, без почитување на процедура, со проширување на двојазичноста на цела територија. Јавноста го доживеа како уставен и државен удар.

2019–2020 се случи најголемиот корупциски скандал во историјата.Бизнисмени изнудувале милиони, јавни функционери вмешани, а врвот на власта обвинуван за директни врски. Правосудниот систем беше разоткриен како политичка алатка.

2020–2023 се случи тотален хаос во здравството, администрацијата и енергетиката. Пожари во болници, криминални тендери, енергетски колапс, масовна корупција во секој сегмент. Народот гледаше систем што се распаѓа пред очи.

2022–2023година, **б**ез да се извлече ниту една гаранција, СДС прифати услови кои буквално ја предадоа историјата на туѓи интерпретации. Македонскиот народ по втор пат беше ставен на колена, овој пат пред Софија.

2018–2024 годинабеше период во кој најмногу млади ја напуштија Македонија, секоја година рекорди, секоја година пад на наталитетот.

Ниту една држава не може да напредува ако секои неколку години ја носи тежината на вакви грешки, а вистината е проста:

Кога СДС владее, Македонија губи.
Кога СДС решава, државата плаќа.
Кога СДС преговара, нацијата страда.

Заклучок: дали ова е случајност или политички континуитет?

Од прифаќањето на „ПЈРМ“ во 1993, преку транзицијата во 1996–1998, до промена на името во 2018 и потчинување пред Бугарија во 2022 година, историјата покажува дека СДС премногу често стоел спротивно од интересите на народот.

Кога ќе се видат сите овие примери од 1991 до 2024 се поставува прашање кое многумина го поставуваат:

Дали Венко Филипче, продолжената рака на Зоран Заев воопшто има морално право денес да зборува за „погрешни политики“ на актуелната влада, кога зад себе и зад СДС стојат децении скандали, порази и штети врз државата?